

Regeringens proposition

2006/07:132

Tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om
vissa internationella sanktioner

Prop.
2006/07:132

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 september 2007

Fredrik Reinfeldt

Ewa Björling
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förenta Nationernas (FN) säkerhetsråd beslutade den 23 december 2006 respektive den 24 mars 2007 resolutionerna 1737 (2006) och 1747 (2007) om sanktioner mot Iran. Europeiska Unionens råd antog den 27 februari 2007 respektive den 23 april 2007 gemensamma ståndpunkter om restriktiva åtgärder mot Iran (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) i syfte att genomföra FN-resolutionerna.

Vad rådet beslutat inom ramen för de gemensamma ståndpunkterna har i allt väsentligt genomförts genom EG-förordningar (423/2007/EG och 618/2007/EG) om restriktiva åtgärder mot Iran.

När det gäller vissa bestämmelser i de gemensamma ståndpunkterna om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter samt åtgärder för att hindra viss undervisning och utbildning av iranska medborgare ställs det krav på ett nationellt genomförande. När det gäller bestämmelser i förordningarna om tillståndskrav för att tillhandahålla viss materiel och teknik eller vissa tjänster krävs det också nationella bestämmelser för att sanktionerna ska kunna tillämpas fullt ut.

Regeringen beslutade därför den 6 september 2007 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Samma dag beslutade regeringen om vissa sanktioner mot Iran. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Iran. De innebär också förbud mot att till Iran sälja eller tillhandahålla viss materiel och teknik, visst tekniskt eller finansiellt bistånd, vissa förmedlingstjänster och vissa investeringar utan tillstånd när det krävs ett sådant tillstånd enligt EG-förordningarna. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja eller överföra paramilitär utrustning till Iran. Beslutet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa

internationella sanktioner ska underställas riksdagen för godkännande. I Prop. 2006/07:132 propositionen begärs ett sådant godkännande.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Ärendet och dess beredning	5
3	FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet m.m.	5
4	Utvecklingen i Iran m.m.	6
5	Genomförande av FN-sanktionerna inom EU och EG.....	7
6	Nationellt genomförande av sanktioner mot Iran och godkännande av regeringens beslut.....	8
Bilaga 1	Förordning (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner	14
Bilaga 2	Förordning (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran.....	15
Bilaga 3	Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran	19
Bilaga 4	Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran	26
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 september 2007		35

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2006/07:132

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner regeringens förordnande den 6 september 2007 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

2 Ärendet och dess beredning

Förenta Nationernas (FN) säkerhetsråd beslutade den 23 december 2006 respektive den 24 mars 2007 resolutionerna 1737 (2006) och 1747 (2007) om sanktioner mot Iran. Europeiska Unionens råd (rådet) antog den 27 februari 2007 respektive den 23 april 2007 gemensamma ståndpunkter om restriktiva åtgärder mot Iran (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP). De gemensamma ståndpunkterna beslutades för att genomföra FN-resolutionerna.

Vad rådet har beslutat inom ramen för de gemensamma ståndpunkterna faller i allt väsentligt inom gemenskapens behörighet och har genomförts genom EG-förordningar (423/2007/EG och 618/2007/EG) om restriktiva åtgärder mot Iran.

När det gäller vissa bestämmelser i de gemensamma ståndpunkterna om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter samt åtgärder för att hindra viss undervisning och utbildning av iranska medborgare ställs det dock krav på ett nationellt genomförande. När det gäller bestämmelser i förordningarna om tillståndskrav för att sälja eller tillhandahålla viss materiel, teknik eller vissa tjänster krävs det också nationella bestämmelser för att sanktionerna ska kunna tillämpas fullt ut.

Regeringen beslutade därför den 6 september 2007 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Förordnandet, som beslutats genom förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner, finns i *bilaga 1*. Samma dag utfärdade regeringen förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. Förordningen finns i *bilaga 2*. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Iran. De innebär också förbud mot att sälja eller tillhandahålla viss materiel eller teknik eller visst tekniskt och finansiellt bistånd och vissa investeringar utan tillstånd när EG-rätten kräver sådant tillstånd. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja, överföra eller transportera paramilitär utrustning till Iran. Förordnandet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska underställas riksdagen för godkännande.

Förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran, som innehåller de restriktiva åtgärder som regeringen har beslutat om, har under hand beretts med Inspektionen för strategiska produkter, Statens kärnkraftinspektion, Finansinspektionen, Luftfartsstyrelsen, Sjöfartsverket och Tullverket.

3 FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet m.m.

Enligt stadgan för Förenta nationerna (FN) kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om sanktioner av icke-militär natur

för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan ges i form av bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner.

FN har under åren 2006-2007 i fråga om Iran beslutat om två resolutioner (S/RES/1737/2006 och S/RES/1747/2007) vilka i allt väsentligt innehåller bindande föreskrifter för medlemsstaterna. Resolutionen 1737 (2006) innebär att vissa internationella sanktioner införs vad gäller produkter och tekniskt bistånd som har samband med viss spridningskänslig nukleär verksamhet, reserestriktioner för vissa personer som främjar Irans utveckling av kärnteknik och kärnvapenbärare, restriktioner för viss undervisning och utbildning av iranska medborgare samt frysning av tillgångar m.m. för vissa personer och företag som främjar Irans utveckling av kärnteknik och kärnvapenbärare. Resolutionen 1747 (2007) innebär att vissa internationella sanktioner införs i förhållande till Iran även beträffande köp, import och transport av krigsmateriel och liknande produkter, att frysningsbestämmelserna och andra finansiella sanktioner utsträcks samt att restriktioner kring gåvor, finansiellt bistånd och liknande till Irans regering införs.

4 Utvecklingen i Iran m.m.

Sedan det år 2002 uppdragats att omfattande kärntekniska anläggningar för bland annat urananrikning byggts och kärnteknisk verksamhet under lång tid bedrivits i Iran utan att det internationella atomenergiorganet IAEA informerats, kunde man i omvärlden inte längre känna fullt förtroende för att Iran enbart eftersträvar civil användning av kärnenergi. Som part i icke-spridningsfördraget (NPT) har Iran rätt till sådan civil användning, men också skyldighet att inte utveckla kärnvapen. Sedan ovannämnda anläggningar m.m. blivit kända lämnade Iran en redogörelse till IAEA för det dittills för omvärlden okända kärntekniska programmet. IAEA har alltsedan 2003 sökt verifiera innehållet i denna redogörelse. Fyra år senare återstår ett antal utestående frågor, vilket gör att IAEA ännu inte har kunnat avgöra huruvida programmet uteslutande är avsett för civila ändamål eller inte.

Sedan 2003 har IAEA:s styrelse vid ett flertal tillfällen uppmanat Iran att visa sådan öppenhet att de utestående frågorna ska kunna besvaras. Diplomatiska ansträngningar har samtidigt gjorts både utanför och inom IAEA:s ram för att genom förhandlingar uppnå en lösning som på sikt skulle kunna reparera världssamfundets skadade förtroende. Ett grundkrav i detta sammanhang har varit att Iran under en icke-specifierad tidsrymd suspenderar de mest känsliga kärntekniska verksamheterna.

Eftersom Iran inte visat all den öppenhet som IAEA behöver för sin granskning och inte heller accepterat de förslag till förhandlingsprocesser som erbjudits, rapporterade IAEA, i enlighet med organisationens stadga, hösten 2005 till FN:s säkerhetsråd att Iran inte fullgjort sina åtaganden.

FN:s säkerhetsråd uppmanade i ett ordförandeuttalande våren 2006 Iran att ta de steg som IAEA länge uppmanat till, bland annat full öppenhet samt suspension av anrikning. När så inte skedde antog säkerhetsrådet den 31 juli 2006 resolution 1696 med motsvarande innehåll. Då inte heller denna hörsammades antog säkerhetsrådet den 23 december samma år resolution 1737 under artikel 41 i FN-stadgans kapitel 7. Resolutionens krav på Iran att suspendera all kärnteknisk verksamhet som har att göra med anrikning och upparbetning samt allt arbete med anknytning till tungvattenprojekt är folkrättsligt bindande. Resolutionen innehåller också, som angetts ovan, ett antal sanktionsåtgärder i form av bland annat förhindrande av export till Iran av spridningskänsliga produkter och teknologi, frysning av tillgångar för ett antal iranska företag, organisationer och personer samt vissa reserestriktioner. Syftet är alltjämt att påverka Iran att agera på ett sådant sätt att omvärlden kan återfå förtroende för att Irans kärntekniska verksamhet har uteslutande civila och fredliga syften. Eftersom Iran inte inom utsatt tid uppfyllde säkerhetsrådets krav antog säkerhetsrådet den 24 mars 2007 ännu en resolution (1747) med motsvarande krav. Denna resolution skärpte och utökade sanktionerna. I båda resolutionerna anges att sanktionerna skall upphävas genom beslut i säkerhetsrådet om Iran uppfyller de krav som säkerhetsrådet ställt.

De flesta av de införda sanktionerna är tvingande för FN:s medlemsstater. För att genomföra dem i EU har unionens råd, som närmare beskrivs nedan, antagit två gemensamma ståndpunkter (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) som i huvudsak följer säkerhetsrådets resolutioner men på vissa punkter förtydligar eller skärper sanktionerna. Ståndpunkterna bifogas som *bilaga 3 och 4*. Enligt artikel 15 EU ska medlemsstaterna se till att deras nationella politik överensstämmer med de gemensamma ståndpunkterna. Flertalet sanktioner faller dock under EG:s behörighet och genomförs genom EG-förordningar som antas av rådet och blir direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Om säkerhetsrådet beslutar att upphäva sanktionerna måste EU ta ställning till om man genom eget beslut ska upphäva eller ändra sina sanktioner.

5 Genomförande av FN-sanktionerna inom EU och EG

Rådet har inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken således antagit gemensamma ståndpunkter (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) om restriktiva åtgärder mot Iran. De gemensamma ståndpunkterna syftar till att genomföra FN-sanktionerna. Det bör anmärkas att den svenska översättningen av de gemensamma ståndpunkterna är bristfällig i flera avseenden genom att den avviker från den engelska version som använts vid förhandlingarna i rådet eller avviker från vad som är gängse språkbruk i Sverige. Regeringen har därför i de nationella beslut, som har fattats för att genomföra sanktionerna, valt ett sådant språkbruk som är så

samstämmtigt som möjligt med andra språkversioner, med EG-förordningarna och med svensk författningstext. De gemensamma ståndpunkterna har i sin tur genomförts av Europeiska gemenskapen (EG) genom förordningar (423/2007/EG och 618/2007/EG) med stöd av artiklarna 60 och 301 i EG-fördraget. Det bör här anmärkas att en ny rättad svensk språkversion av förordningen 423/2007 har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning (EUT) den 10 juli 2007. Delar av genomförandet rör emellertid frågor som faller utanför EG:s behörighet eller som har överlämnats till medlemsstaterna att genomföra nationellt. De delar som faller inom ramen för nationell behörighet rör restriktioner kring krigsmateriel m.m. och framgår av artiklarna 1.1 c och 1.3 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, samt reserestriktioner enligt artikel 4 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP. De övriga delarna gäller påföljder för brott mot sanktionerna samt åtgärder för att förhindra viss utbildning av iranska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare. Det är därför nödvändigt att vidta nationella åtgärder för att genomföra sanktionerna mot Iran fullt ut. Särskilda överväganden krävs rörande vilka åtgärder som behövs för att förhindra den nämnda undervisningen och utbildningen av iranska medborgare. En närmare redogörelse för vad som redan omfattas av EG-förordningarna och vilka nationella åtgärder som kan behövas i övrigt för att genomföra sanktionerna lämnas nedan i avsnitt 6.

6 Nationellt genomförande av sanktioner mot Iran och godkännande av regeringens beslut

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner med anledning av de gemensamma ståndpunkterna (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) om restriktiva åtgärder mot Iran.

Regeringens bedömning: För att åstadkomma ett fullständigt genomförande av vad FN och EU beslutat om restriktiva åtgärder mot Iran, bör besluten kompletteras med föreskrifter på nationell nivå.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Regeringen får enligt 3 § första stycket lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) förordna att sanktioner enligt samma lag ska genomföras med anledning av beslut som avses i 1 § samma lag (beslut i FN eller EU). Ett sådant förordnande upphör att gälla om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet eller om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen. Vid beräkning av tiden för riksdagens

godkännande ska man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad.

För att genomföra ett förordnande enligt 3 § första stycket sanktionslagen får regeringen enligt 4 § i lagen meddela föreskrifter om förbud i förhållande till en blockerad stat.

Regeringen har funnit att det krävs nationella åtgärder för att fullt ut genomföra vissa av sanktionerna mot Iran. FN-sanktionerna har gällt i allt väsentligt sedan december 2006 men genomförandet i EU har dragit ut på tiden av olika skäl. Emellertid ska sanktionerna inom EU tillämpas sedan april 2007. Sverige måste också snarast rapportera till kommissionen om genomförandet av vissa bestämmelser i förordningen 423/2007/EG. Regeringen har därför funnit att det brådskar med att se till att sanktionerna genomförs fullt ut och att det bästa sättet att åstadkomma detta är att sätta sanktionslagen i tillämpning beträffande sanktioner mot Iran.

Regeringen har samma dag som den beslutat att tillämpa sanktionslagen beträffande Iran meddelat föreskrifter rörande inköp, import och transport av krigsmateriel m.m. från Iran, förbud mot att tillhandahålla viss materiel eller teknik eller vissa tjänster utan tillstånd samt förbud mot tillhandahållande av paramilitär utrustning till Iran. Regeringen har gjort bedömningen att dessa föreskrifter är nödvändiga, och förenliga med gemenskapsrätten, för att fullt ut genomföra sanktionerna mot Iran enligt de gemensamma ståndpunkterna och FN-besluten.

När det gäller åtgärder för att förhindra viss utbildning och undervisning av iranska medborgare krävs ytterligare överväganden om hur sanktionerna ska genomföras och regeringen har därför inte nu meddelat några föreskrifter i den frågan.

Sanktioner som inte kräver några svenska författningsåtgärder

Merparten av FN- och EU-sanktionerna mot Iran omfattas av förbudsregler i förordningen 423/2007/EG. Förordningen är direkt tillämplig i Sverige och det behöver därför inte införas några materiella svenska bestämmelser för att genomföra förbudsreglerna i svensk rätt. Detta gäller framför allt förbud mot att förse Iran med viss materiel och teknik (inklusive programvara) enligt särskilda listor som bifogas EU-bestämmelserna som bilaga I till EG-förordningen (artikel 2). Detsamma gäller tekniskt bistånd till Iran och förmedlingstjänster, investeringar, finansiering eller finansiellt stöd med anknytning till sådana produkter eller sådan teknologi som omfattas av den nämnda förbudslistan (artikel 5.1).

Frysning av tillgångar för personer och företag enligt namnlistor, som har upprättats av FN eller EU, och som avser personer som deltar i, är knutna till eller stöder Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller Irans utveckling av kärnvapenbärare, kräver inte heller några särskilda svenska åtgärder utan gäller automatiskt till följd av att EG-förordningen är direkt tillämplig här. Bestämmelserna om frysning av tillgångar och ekonomiska resurser i artikel 7 i förordningen är

utformade som en förbudsreglering enligt vilken inga tillgångar eller ekonomiska resurser direkt eller indirekt får ställas till förfogande för eller utnyttjas till gagn för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som anges i bilagorna IV och V till förordningen (artikel 7.3). Det är vidare förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt kringgå de åtgärder som avses i punkterna 1, 2 och 3 i artikel 7 (artikel 7.4).

Enligt artikel 16 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa påföljder för överträdelse av förordningen och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att påföljderna genomförs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa krav uppfylls framför allt genom sanktionslagens bestämmelser om straff, åtal, förverkande och tvångsmedel (8-14 §§ sanktionslagen). Enligt 8 § andra stycket sanktionslagen är det straffbart att bryta mot förbud i förhållande till tredje land i en förordning om ekonomiska sanktioner som har beslutats av EG med stöd av artikel 60 eller 301 EG-fördraget. Det föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, fängelse i högst fyra år. Den som begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall ska inte dömas till ansvar. Överträdelse av de nyss redovisade förbudsreglerna i EG-förordningarna rörande materiel, teknik och tjänster samt frysning av tillgångar omfattas av straffansvaret i 8 § andra stycket sanktionslagen.

För försäljning m.m. av viss annan materiel och teknik, som inte omfattas av förbudet som nämns ovan, krävs det enligt EG-förordningen tillstånd av en nationell behörig myndighet (artikel 3). Den materiel och teknik som det här gäller förtecknas i en annan lista (bilaga II), som fogas till EG-förordningen. Det krävs även tillstånd för att tillhandahålla vissa tjänster med anknytning till den nämnda materielen och tekniken (artikel 5.2). Regeringen har i särskilda beslut föreskrivit att Statens kärnkraftinspektion ska vara behörig myndighet för tillstånd beträffande vissa kärnämnen och material m.m. samt att Inspektionen för strategiska produkter ska vara den nationella behöriga myndigheten i övrigt. Tillståndskraven kräver alltså inte några ytterligare åtgärder från svensk sida. Beträffande behovet av nationella bestämmelser om påföljder för den som överträder dessa regler, se nästföljande avsnitt.

Enligt artikel 3a i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, ska medlemsstaterna inte ingå nya överenskommelser om gåvobistånd, finansiellt bistånd eller förmånliga med lån med Iran, med vissa humanitära och utvecklingsundantag. Denna bestämmelse kräver inte heller några särskilda författningsåtgärder utan kan hanteras av regeringen på annat sätt.

När det gäller förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Iran (artikel 1.1 c i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP) kan Sverige väsentligen uppfylla det genom bestämmelserna om förbud mot export av krigsmateriel utan tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel. Beträffande behovet av regler rörande paramilitär utrustning, se nästföljande avsnitt.

När det gäller reserestriktionerna, alltså åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering av personer som har förtecknats av FN eller EU i

listor som har bifogats den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, kan dessa fullgöras av Sverige genom den viserings- och inresekontroll som normalt sker genom svenska myndigheter. Inom EU diskuteras för närvarande också om iakttagandet av dessa reserestriktioner skulle kunna underlättas för medlemsstaterna genom att listade personer förs in i det så kallade SIS-systemet inom ramen för Schengensamarbetet. Det finns därför för närvarande, enligt regeringens bedömning, inget behov att reglera denna sanktion i några ytterligare svenska nationella föreskrifter.

Sanktioner som kräver svenska författningsåtgärder

Köp, import eller transport av krigsmateriel m.m. från Iran

Artikel 1.3 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, innebär att inköp, import eller transport från Iran av krigsmateriel, inklusive skjutvapen och ammunition, militärfordon och utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar, med vissa undantag, ska förbjudas. Bestämmelsen omfattas inte av förordningen 423/2007/EG.

Det finns inte några svenska regler som kan användas för att genomföra detta förbud. För att genomföra denna sanktion krävs därför svenska författningsåtgärder. Regeringen har ansett att detta bör ske genom att sanktionslagen sätts i tillämpning och att föreskrifter meddelas i denna del.

Paramilitär utrustning

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Iran (artikel 1.1 c i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP) avser även paramilitär utrustning. Eftersom lagen (1992:1300) om krigsmateriel inte omfattar paramilitär utrustning krävs särskilda föreskrifter för att genomföra förbudet i denna del.

Påföljdsbestämmelser när det gäller tillståndspliktiga varor och tjänster

I fråga om försäljning eller tillhandahållande av viss materiel och teknik eller tillhandahållande av vissa tjänster med anknytning till produkter och teknik enligt den lista, som EU har tagit fram och som avser misstänkt användning i kärnteknisk och missil verksamhet (bilaga II till förordningen 423/2007/EG), dvs. tillhandahållande av tekniskt och finansiellt bistånd, förmedlingstjänster och/eller investeringar till Iran avseende materiel och teknik, föreskrivs i förordningen 423/2007/EG inte något förbud. Förordningen ställer endast krav på tillstånd och regeringen har i enlighet med det i särskilda beslut den 5 och 12 juli 2007 (dnr UD2007/2480/NIS och M2007/3253/Mk) utsett de myndigheter – Inspektionen för strategiska produkter och Statens kärnkraftinspektion – som ska pröva ansökningar om tillstånd.

Sanktionslagens automatiskt verkande påföljdsbestämmelser för den som bryter mot en EG-förordning (8 § andra stycket sanktionslagen) förutsätter att någon har brutit mot ett *förbud* i en EG-förordning.

Förordningen 423/2007/EG talar i dessa delar inte uttryckligen om något förbud, utan om tillståndskrav. Den svenska författningsreglering som finns, främst förordningen (1997:969) om import- och exportreglering samt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, avser endast varor, inte tjänster. Med hänsyn till den straffrättsliga legalitetsprincipen får det anses oklart om sanktionslagens straffbestämmelse även omfattar brott mot tillståndsplikten. Mot den bakgrunden finns det enligt regeringens uppfattning skäl att, med stöd av 4 § sanktionslagen, meddela särskilda föreskrifter i frågan. För den som bryter mot ett sådant förbud stadgas straffansvar i 8 § första stycket sanktionslagen. Förbudet kan visserligen komma att omfatta även sådana varor som i och för sig redan omfattas av regleringen i förordningen om import- och exportreglering och lagen om straff för smuggling. Det är nämligen vanskligt att med säkerhet förutsäga vad som kan falla in under gällande bestämmelser om import- och exportreglering när det gäller nu aktuella slag av varor, teknik och tjänster som exporteras m.m. till Iran. Risken för viss dubbelreglering uppvägs dock av att regleringen för brott mot sanktionerna mot Iran blir samlad, tydlig och överskådlig. Skulle en konkurrenssituation uppstå mellan de särskilda bestämmelserna meddelade med stöd av sanktionslagen och de allmänna bestämmelserna i förordningen om import- och exportreglering samt smugglingslagen bör de särskilda bestämmelserna om sanktioner mot Iran ha företräde.

Regeringen har bedömt att ett förbud av nu avsett slag kan införas utan hinder av de gemenskapsrättsliga principerna om att en medlemsstat inte får i sin nationella lagstiftning reglera sådant som är reglerat i en EG-förordning. Här gäller det ju inte att införa nationella materiella regler om vilka åtgärder, som kräver tillstånd enligt EG-förordningen. Förbudsreglerna införs endast som en komplettering till EG-förordningens bestämmelser i syfte att fullgöra skyldigheten enligt EG-förordningen att fastställa påföljder för överträdelse av förordningen.

Regeringen har vidare bedömt att ett sådant förbud är fullt förenligt med regleringen i sanktionslagen. Sanktionslagen medger att regeringen får meddela föreskrifter om förbud i fråga om bland annat in- eller utförsel av varor och andra tillgångar, kommunikationer, kreditgivning och näringsverksamhet för att genomföra sanktioner med anledning av ett beslut eller en rekommendation av FN eller EU. Det nu aktuella förbudet avser de ämnesområden, som anges i 4 § sanktionslagen, och syftar som sagt till att bidra till att genomföra FN- och EU-sanktionerna. Att förbudet införs endast för att åstadkomma de effektiva påföljder som krävs, och inte för att också införa sanktionerna i materiellt hänseende, något som redan har beslutats genom EG-förordningen, kan enligt regeringens mening inte utgöra något hinder. Regeringen har vidare ansett att det för tydlighetens och överskådlighetens skull är bäst att hänvisa till regleringen i EG-förordningen när det gäller omfattningen av förbudet.

Viss utbildning av iranska medborgare

Artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP innebär att medlemsstaterna ska, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som krävs för att förhindra viss undervisning och utbildning av iranska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till Irans

spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare. I nationell rätt finns ett allmänt förbud i 10 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel mot att här i landet utan tillstånd bedriva militärt inriktad utbildning av andra än svenska medborgare. Detta förbud torde dock inte täcka in all sådan utbildning som avses i artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten. För att genomföra sanktionerna i denna del krävs det dock ytterligare överväganden och regeringen har därför inte nu meddelat några föreskrifter i den frågan.

Innebörden av meddelade föreskrifter

Genom den av regeringen den 6 september 2007 beslutade förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran (*bilaga 2*) är det till att börja med inte tillåtet att från Iran köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Detta förbud gäller inte fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som är avsedda som skydd för Europeiska unionens och dess medlemsstaters personal i Iran. Förbudet gäller oavsett om materielen har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte. Enligt förordningen är det inte heller tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran. Förbudet gäller oavsett om materielen har sitt ursprung inom Sverige eller inte. Föreskrifterna innehåller också definitioner på vad som utgör krigsmateriel i detta sammanhang – som gör definitionen av krigsmateriel för tillämpning av lagen (1992:1300) om krigsmateriel tillämplig även här – och paramilitär utrustning.

Det är vidare inte tillåtet att utan tillstånd av Inspektionen för strategiska produkter respektive Statens kärnkraftinspektion sälja, leverera, överföra, exportera eller tillhandahålla materiel, teknik eller tjänster till personer, enheter, organ eller företag i Iran eller för användning i Iran i de fall där det krävs sådant tillstånd enligt artikel 3.1 eller artikel 5.2 i förordningen 423/2007/EG.

Slutligen innehåller föreskrifterna bestämmelser om vilka myndigheter som ansvarar för de särskilda uppgifterna när det gäller sanktionerna mot Iran samt en bestämmelse om att berörda myndigheter ska samråda med varandra och lämna varandra nödvändiga uppgifter.

Förordning (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner

Prop. 2006/07:132
Bilaga 1

Svensk författningssamling

Förordning om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner;

SFS 2007:703

Utkom från trycket
den 11 september 2007

utfärdad den 6 september 2007.

Regeringen föreskriver följande.

Genomförande av sanktioner

1 § Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Iran i enlighet med

1. rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran¹,

2. rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran².

Denna förordning träder i kraft den 13 september 2007.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

¹ EUT L 61, 28.2.2007, s. 49 (Celex 32007E0140).

² EUT L 106, 24.4.2007, s. 67 (Celex 32007E0246).

Svensk författningssamling

SFS 2007:704

Utkom från trycket
den 11 september 2007

Förordning om vissa sanktioner mot Iran;

utfärdad den 6 september 2007.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter om förbud och andra åtgärder för att i Sverige genomföra vissa sanktioner mot Iran, som har antagits av Europeiska unionens råd genom rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran¹, ändrad genom rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran². Förordningen innehåller även föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran³.

Definitioner m.m.

2 § För tillämpningen av denna förordning gäller samma definitioner som har beslutats genom artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Med krigsmateriel avses i denna förordning sådan materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

Med paramilitär utrustning avses sådan utrustning som är upptagen i bilagan till denna förordning.

3 § Bestämmelsen om tillståndsmyndigheter i 6 § gäller i stället för motsvarande bestämmelse i 3 § förordningen (1997:969) om import- och exportreglering.

Förbud att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m.

4 § Det är inte tillåtet att från Iran köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte.

¹ EUT L 61, 28.2.2007, s. 49 (Cexlex 3200710140).

² EUT L 106, 24.4.2007, s. 67 (Cexlex 3200710246).

³ EUT L 103, 20.4.2007, s. 1 (Cexlex 32007R0423).

Detta förbud gäller inte fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som är avsedda som skydd för Europeiska unionens och dess medlemsstaters personal i Iran.

Förbud mot att leverera, sälja eller överföra paramilitär utrustning till Iran

5 § Det är inte tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran, oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

Förbud mot att utan tillstånd tillhandahålla viss materiel och teknik samt vissa tjänster till Iran

6 § Det är inte tillåtet att utan tillstånd, till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i Iran eller för användning i Iran.

1. direkt eller indirekt sälja, leverera, överföra eller exportera sådan materiel eller teknik som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran, eller

2. direkt eller indirekt tillhandahålla sådant tekniskt bistånd, sådana förmedlingstjänster, sådana investeringar eller sådan finansiering eller sådant finansiellt stöd som avses i artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av Inspektionen för strategiska produkter eller, beträffande kärnämnen och materiel m.m. som finns i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 423/2007 och som tillhör kategori AO, av Statens kärnkraftinspektion.

Gemensamma bestämmelser om transporter

7 § Förbudet enligt 4 och 5 §§ gäller även transport av materiel på fartyg och luftfartyg som är registrerade i Sverige.

Tillsyn m.m.

8 § Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 4 och 5 §§. Inspektionen för strategiska produkter, Statens kärnkraftinspektion och Finansinspektionen ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 6 §. Luftfartsstyrelsen, Sjöfartsverket och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 7 §.

Myndigheterna ska i sin tillsyn samråda med varandra och lämna varandra de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna förordning träder i kraft den 13 september 2007.

På regeringens vägnar

SFS 2007:704

Prop. 2006/07:132
Bilaga 2

CARL BILD

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

Förteckning över paramilitär utrustning

Med paramilitär utrustning avses följande utrustning, om den inte samtidigt upptas i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel:

1. Eldrösvapen med kaliber < 20 mm.
2. Ammunition speciellt utformad för eldrösvapen enligt punkten 1.
3. Vapensikten.
4. Bomber och andra explosiva laddningar.
5. Explosiva limnen.
6. Utrustning till skydd mot konventionella stridsmedel.
7. Övningsmateriel för militär verksamhet.
8. Spanings- och mätutrustningar med militära prestanda för observation i mörker.
9. Utrustning för tillverkning av utrustning enligt punkterna 1–8.
10. Speciell teknologi och mjukvara för utrustning enligt punkterna 1–9.

Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran

Prop. 2006/07:132
Bilaga 3

28.2.2007

15

Europeiska unionens officiella tidning

L 61/49

III

(Rättakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2007/140/GUSP

av den 27 februari 2007

om restriktiva åtgärder mot Iran

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt
artikel 15, och

av följande skäl

- (1) Den 23 december 2006 antog Förenade nationernas säkerhetsråd resolution 1737 (2006) i vilken Iran uppmanas att utan ytterligare dröjsmål avbryta sina spridningskänsliga nukleära verksamheter och genom vilken det införs vissa restriktiva åtgärder mot Iran.
- (2) Den 22 januari 2007 vilkade Europeiska unionens råd jämföras i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och uppmanade alla länder att genomföra dem fullt ut och utan dröjsmål.
- (3) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjöds direkt eller indirekt försäms, försäljning eller överföring till Iran av artiklar, material, utrustning, varor och teknisk kunskap som kan bidra till Irans verksamhet i samband med anrikning, uppberedning eller tungt vatten eller till utvecklingen av system för kärnspridningsanläggningar, artiklar, material, utrustning, varor och teknisk kunskap i förvecklingsgruppen av länder som levererar kärnmaterial och från kontrollsystemet för missilteknik.
- (4) Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjöds även tillhandahållande av tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, ekonomiskt bistånd, investeringar, finansiering eller andra tjänster i samband med artiklar som omfattas av exportförbudet. Rådet anser det vara lämpligt att utvidga detta förbud till att omfattas alla artiklar som ingår i förvecklingsgruppen av länder som levererar kärnmaterial och från kontrollsystemet för missilteknik, samt att dessa förbud även bör omfattas finansiering.
- (5) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjöds att export av vissa yttillagda artiklar även skall vara förbjuden om det fastställs att de skulle bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppberedning eller tungt vatten

eller till utvecklingen av system för kärnspridningsanläggningar, eller till verksamhet som IAEA har uttryckt oro över. Sådana artiklar bör därför exporteras först efter godkännande från medlemsstaternas behöriga myndigheter.

- (6) Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjöds även upphandling från Iran av de artiklar som omfattas av det ovan nämnda exportförbudet.
- (7) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) uppmanas medlemsstaterna att vara vaksamma när det gäller inresa till eller transitering genom deras territorium för personer som är engagerade i de direkta insatserna till eller på väg ut till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnspridningsanläggningar, vilka anges i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006), samt för yttillagda personer som angavs av säkerhetsrådet eller den kommitté som inrättats enligt punkt 18 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) ("kommittén").
- (8) I enlighet med rådets slutsatser av den 22 januari 2007 och målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) bör restriktionerna för inresa tillämpas på de personer som angavs av säkerhetsrådet eller kommittén samt på yttillagda personer i enlighet med samma kriterier som säkerhetsrådet eller kommittén tillämpat för att identifiera de bestida personerna.
- (9) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjöds vidare en försening av penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser, som direkt eller indirekt tillförs, ägs, innehålls eller kontrolleras av de personer eller enheter som av säkerhetsrådet eller kommittén har angivits vara engagerade i, vara direkt insatta till eller på väg ut till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnspridningsanläggningar, eller av personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller av enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, samt ett krav på att inga penningmedel, finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser får geas tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för dessa personer eller enheter.

- (10) I enlighet med rådets slutsatser i den 22 januari 2007 och för att uppfylla målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1717 (2006) bör frystingen som avses i skäl 9 även tillämpas på ytterligare personer och enheter som fastställs av rådet i enlighet med samma kriterier som säkerhetsrådet eller kommitténs tillämpar för att identifiera de berörda personerna eller enheterna.
- (11) I FN:s säkerhetsråds resolution 1717 (2006) uppmanas alla stater att vara välsinniga och förhindra specialiserad undervisning eller utbildning för itanska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnspejare.
- (12) För att genomföra vissa åtgärder krävs insatser från gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av följande artiklar, material, utrustning, varor och teknik, inklusive programvara, till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller genom medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som får deras flagg eller av deras luftfartyg, skall vara förbjudet, oavsett om den har sitt ursprung inom deras territorium eller inte:
 - a) Artiklar, material, utrustning, varor och teknik som ingår i förteckningarna från gruppen av länder som levererar kärnmaterial och från kontrollsystemet för smältkärn.
 - b) Ytterligare artiklar, material, utrustning, varor och teknik, som fastställs av säkerhetsrådet eller kommittén, som kan bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppberning eller tungt vatten eller till utvecklingen av system för kärnspejare.
2. Det skall också vara förbjudet att:
 - a) tillhandahålla tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, investeringar eller förmedlingstjänster med anknytning till artiklar, material, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1, och med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av artiklarna, materialet, utrustningen, varorna och tekniken, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran.
 - b) tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till artiklar och teknik som avses i punkt 1, inklusive i syfte med gälvärdnad, lån och exportkreditförsäkring.

för försäljning, leverans, överföring eller export av artiklarna och tekniken, eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande teknisk utbildning, tjänster eller bistånd, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran.

- c) medvetet eller avsejligt delta i verksamhet vars mål eller konsekvenser är ett kringgående av det förbud som avses i leden a och b.

3. Upphandling genom medlemsstaternas medborgares försorg eller med användning av fartyg som får deras flagg eller av deras luftfartyg, av artiklar, material, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1 från Iran skall vara förbjudet, oavsett om den har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte.

Artikel 2

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring till Iran, eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller genom medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som får deras flagg eller av deras luftfartyg, av artiklar, material, utrustning, varor och teknik, inklusive programvara, som inte omfattas av artikel 1, som kan bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppberning eller tungt vatten, till utvecklingen av system för kärnspejare eller till bistånd av verksamhet med anknytning till andra frågor som IAEA har uttryckt oro över eller identifierat som olösa, skall omfattas av godkännande i varje enskilt fall från den exportmandat behöriga myndigheter. Europeiska gemenskapen skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka artiklar som skall omfattas av denna bestämmelse.

2. Tillhandahållande av

- a) tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, investeringar eller förmedlingstjänster med anknytning till artiklar, material, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1, och med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av dessa artiklar, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran.

- b) finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till artiklar och teknik som avses i punkt 1, inklusive i syfte med gälvärdnad, lån och exportkreditförsäkring, för försäljning, leverans, överföring eller export av dessa artiklar, eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande teknisk utbildning, tjänster eller bistånd, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran.

skall också omfattas av godkännande från den exportmandat behöriga myndighet.

3. Medlemsstaternas behöviga myndigheter får inte bevilja godkännande för leverans, försäljning eller överföring av artiklar, material, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1 om de fastställer att den berörda försäljningen, leveransen, överföringen eller exporten eller tillhandahållandet av den berörda tjänsten skulle bidra till den verksamhet som avses i punkt 1.

Artikel 3

De åtgärder som föreskrivs i artikel 1.1 och 1.2 skall inte tillämpas om kommittén på förhand och i varje enskilt fall fastställer att det står klart att leveransen, försäljningen, överföringen eller tillhandahållandet av sådana artiklar eller sådant bistånd inte skulle bidra till utvecklingen av Israels teknik till stöd för dess spridningskänsliga nukleära verksamhet eller för utvecklingen av system för kärnvapenbäran, inklusive när dessa artiklar eller detta bistånd är avsett för kemoteknik eller jordbruks-ändamål, medicinska eller andra humanitära ändamål, under förutsättning att

- a) leveranskontrollen för sådana artiklar eller sådant bistånd innebär tillräffliga säkerhetsåtgärder, och
- b) Israels har följit ut sig att inte använda sådana artiklar i spridningskänsliga nukleära verksamhet eller för utveckling av system för kärnvapenbäran.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att förhindra inresa till eller transitering genom deras territorium för följande personer:

- a) Personer som fötecknas i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt för ytterligare personer som angivits av säkerhetsrådet eller kommittén i enlighet med punkt 10 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006). Dessa personer fötecknas i bilaga I.
- b) Andra personer som inte omfattas av bilaga I som är engagerade i, är direkt inblandade i eller ger stöd till Israels spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbäran, inklusive genom att medverka i upphandling av förbudsna artiklar och varor och förbudens utövning, insamling och teknik, enligt föteckningen i bilaga II.

2. Punkt 1 skall inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

3. Punkt 1 skall inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, dvs.

- i) som värfland i en internationell mellanstatlig organisation,
- ii) som värfland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna,
- iii) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,
- iv) enligt 1929 års konvention (Lancasterfördraget) som ingårts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.

4. Punkt 1 skall anses gälla även i fall då en medlemsstat är värd för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

5. Rådet skall vederbörligen informeras om alla fall då en medlemsstat beviljar undantag enligt punkt 3 eller 4.

6. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1 när de fastställer att resan är motiverad med anledning av

- i) trängande humanitära behov, inklusive religiösa skyldigheter,
- ii) nödvändigheten att uppfylla målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006), inklusive när artikel XV i IAEA:s stadga är tillämplig,
- iii) deltagande i mellanstatliga möten, även sådana som stöds av Europeiska unionen, eller som anordnas av en medlemsstat som inrättat ordningsmyndigheter för OSSE, där det föres en politisk dialog som direkt främjar demokrati, de mänskliga rättigheterna och säkerthetspolitiken i Iran.

7. En medlemsstat som vill bevilja sådana undantag som avses i punkt 6 skall skriftligen anmäla detta till rådet. Undantaget skall anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemsstater gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemsstater gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

8. När en medlemsstat enligt punkterna 3, 4 och 6 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium av personer som förtecknas i bilaga I eller II skall tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

9. Medlemsstaterna skall underrätta kommittén om inresa till eller transitering genom deras territorium av de personer som förtecknas i bilaga I om ett undantag har beviljats.

Artikel 5

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som drövt eller indirekt tillför, ägs, inlöses eller kontrolleras av

a) de personer och enheter som anges i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt de ytterligare personer och enheter som anges av säkerhetsrådet eller kommittén i enlighet med punkt 12 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006); sådana personer eller enheter som förtecknas i bilaga I,

b) de personer och enheter som inte omfattas av bilaga I och som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till transaktioner som har till syfte att underlätta eller till utvecklingen av system för kryptokommunikation, eller de personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller de enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, enligt förteckningen i bilaga II,

skall spärras.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får drövt eller indirekt göras tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för de personer och enheter som avses i punkt 1.

3. Undantag får göras för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att tillgodose grundläggande behov, inklusive betalning av livsmedel, bostad, hälsovård och sjukvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) är avsedda endast för betalning av rättsliga avgifter och ersättning för utgifter i samband med tillhandshållande av juridiska tjänster,

c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rättsmässig hämtning eller förvaltning av flytta penningmedel och ekonomiska resurser,

efter det att den berörda medlemsstaten har anmält till kommittén att den avser att vid behov bevilja tillgång till sådana penningmedel och ekonomiska resurser och kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan.

4. Undantag får även göras för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att täcka extracreditorer utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält om sådant beslut till kommittén och det har godkänts av denna,

b) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom eller för rättslig eller administrativ dom eller skiljedom, i vilket fall penningmedel och ekonomiska resurser får användas för att tillgodose en sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelas före dagen för antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i punkt 1, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till kommittén.

5. Punkt 2 skall inte tillämpas på kvadrering av flytta konton med

a) räkta eller andra intäkter på dessa konton, eller

b) betalningar till flytta konton i samband med arval, överenskommelser eller förflyttningar som ingåtts eller uppkommit före den 23 december 2006,

under förutsättning att sådana ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

6. Punkt 1 skall inte hindra en förtecknad person eller enhet från att göra en betalning i samband med ett kontrakt som ingåtts innan en sådan person eller enhet togs upp i förteckningen, under förutsättning att den berörda medlemsstaten har författat ett

a) kontrakt inte gäller artiklar, materiel, utrustning, varor, teknisk, bistånd, utbildning, ekonomiskt bistånd, investeringar, brottningsverksamhet eller tjänster som omfattas av förbud enligt artikel 3.

b) betalningens löse direkt eller indirekt tas emot av en person eller enhet som avses i punkt 1.

och efter det att den berörda medlemsstaten tio arbetsdagar före ett sådant beslutande har ansökt till kommissionen att den avser att göra eller ta emot sådana betalningar eller att vid behov bevilja tillgång till penningmedel eller ekonomiska resurser för detta ändamål.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall, i enlighet med sin nationella lagstiftning, stödja de åtgärder som krävs för att förhindra att specialiserad undervisning eller utbildning ges utomlands medborgare, inom sitt territorium eller med stödande av medlemsstaternas egna medborgare, inom ämnesområdet som skulle bidra till trans-nationella tekniska verksamhet och utvecklingen av symtom för kärnspeglingsare.

Artikel 7

1. Rådet skall ändra bilaga I på grundval av beslut som fattas av säkerhetsrådet eller kommissionen.

2. Rådet skall, genom enhälligt beslut på förslag av medlemsstaterna eller kommissionen, upprätta förteckningen i bilaga II och anta ändringar av den.

Artikel 8

1. Denna gemensamma ståndpunkt skall vid behov ses över, ändras eller upplösas, särskilt på grundval av tillämpliga beslut av FN:s säkerhetsråd.

2. De åtgärder som avses i artiklarna 4.1 b och 5.1 b skall ses över med regelbundna mellanrum, åtminstone var tolfte månad. De skall upphöra att gälla för de berörda personerna och enheterna om rådet, i enlighet med det förklarande som avses i artikel 7.2, fastställer att villkoren för tillämpningen av dem inte längre är uppfyllda.

Artikel 9

Denna gemensamma ståndpunkt får verka samma dag som den antas.

Artikel 10

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2007.

På sådets vägnar
P. STEINBRÜCK
Ordförande

RELAG 1

Översättning över de personer som avses i artikel 4.1 a och de personer och enheter som avses i artikel 5.1 a

A. Fysiska personer

1. Mohammad Qasbi, vice ordförande för forskning och utveckling vid Irans atomenergigeneration
2. Behman Arjmandi, chefschef (Arak)
3. Davood Aghajani, chef för forskningslagningen för anriking av bränsle i Natanz
4. Ehsan Mojtahedi, chef för konstruktionsprojekt, Natanz
5. Jafar Mohammadi, teknisk rådgivare till Irans atomenergigeneration (driftledare för produktionen av vatten till centralen)
6. Ali Hajjia Lalehdar, generaldirektör för Mobah Energy Company
7. Generaldirektören Mohammad Mehdi Nejad Nasiri, rektor för Shahid Ashraf-avissernas för finansvetenskap (universitetet), knäppt till ministeriet för företag och de väpnade styrkornas teknisk, har utsett experimenter på betydelse)
8. General Hossein Salehi, chef i flygplanet, iranska revolutionensgarantörerna (Pouzar)
9. Ahmad Vahid Dastjerdi, chef för organisationen för luft- och rymdindustrier
10. Reza-Gholi Damaei, chef för avdelningen för handel och internationella förhållanden, organisationen för luft- och rymdindustrier
11. Behnamyar Mostafa Behnamyar, chef för finans- och budgetavdelningen, organisationen för luft- och rymdindustrier
12. Generalmajor Tahya Rahim Salehi, chef, iranska revolutionensgarantörerna (Pouzar)

B. Enheter

1. Irans atomenergigeneration
2. Mobah Energy Company (leverantör till A40-forskningscentraler - Arak)
3. Kala Electric (även kallad Kalye Electric) (leverantör till forskningslagningen för anriking av bränsle i Natanz)
4. Pars Trash Company (medverkar i centralprogrammet, identifierat i IAEA-rapporten)
5. European Technique (medverkar i centralprogrammet, identifierat i IAEA-rapporten)
6. Företagsindustrigenerationen (övergripande enhet under kontroll av ministeriet för företag och de väpnade styrkornas teknisk, rådgivare av dess underordnade har medverkat i centralprogrammet, genom att tillverka komponenter, och i miniprogrammet)
7. Nk of Ir (underordnade industrigenerationen, allierade enheter som direkt engagerat i det nukleära programmet)
8. Industrigruppen Shabid Henmat (SHG) (enhet som är underordnad organisationen för luft- och rymdindustrier)
9. Industrigruppen Shabid Bagheri (SBG) (enhet som är underordnad organisationen för luft- och rymdindustrier)
10. Industrigruppen Hajr (enhet som är underordnad organisationen för luft- och rymdindustrier)

BILAGA II

Förteckning över de personer som avses i artikel 43 b och de personer och enheter som avses i artikel 53 b

Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran

Prop. 2006/07:132
Bilaga 4

24.4.2007

Europeiska unionens officiella tidning

L 106/67

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2007/246/GUSP

av den 23 april 2007

om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 13, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionens råd antog den 27 februari 2007 gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP (*) om restriktiva åtgärder mot Iran vilken genomförde Förenta nationernas säkerhetsrådets resolution 1717 (2006) (resolution 1717 (2006)).

(2) Förenta nationernas säkerhetsråd antog den 24 mars 2007 resolution 1747 (2007) som utvidgade tillämpningsområdet för de restriktiva åtgärder som infördes genom resolution 1717 (2006) (resolution 1747 (2007)).

(3) Genom resolution 1747 (2007) förbjöds upphandling av vapen och därtillhörande material från Iran.

(4) I resolution 1747 (2007) uppmanas dessutom alla stater att vara välsamma och visa återhållsamhet i fråga om direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring till Iran av konventionella vapen som fastställs i FN:s register över konventionella vapen samt i fråga om tillhandahållande av teknisk bistånd eller teknisk utbildning, finansiellt bistånd, investeringar, försäljningsöverenskifter eller andra tjänster, samt vid överföring av finansiella medel eller tjänster i samband med leverans, försäljning, överföring, tillverkning eller användning av sådana vapen i syfte att förbygga en destabiliserande anhopning av vapen. I linje med syftarna i resolution 1747 (2007) samt med EU:s policy att inte sälja vapen till Iran anser rådet att det är lämpligt att förbjuda leverans, försäljning och överföring av alla vapen och därtillhörande material till Iran, samt tillhandahållande av därtillhörande bistånd, investering och tjänster.

(5) Genom resolution 1747 (2007) utstäcktes de finansiella sanktioner och reseförbud som infördes genom resolution 1717 (2006) till staterliga personer och enheter som är engagerade i, direkt levererar till eller stöder, även spridningskänsliga militära verktyg eller utvecklingen av system för kärnvapenbäran.

(6) Genom resolution 1747 (2007) uppmanas dessutom alla medlemsstater och internationella finansinstitut att inte ge nya åtaganden för gärdarbid, finansiellt bistånd eller förenliga lån med Irans regering, utom i humanitära syften och för utvecklingsändamål.

(7) Rådet har också fastställt personer och enheter som uppfyller kriterierna enligt artiklarna 4.1 b och 5.1 b i gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP. Dessa personer och enheter bör därför förtecknas i bilaga II till den gemensamma ståndpunkten.

(8) Gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP bör ändras i enlighet med detta.

(9) För att genomföra vissa åtgärder krävs insatser från gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP skall härmed ändras på följande sätt:

I artikel 1.1 skall följande led c liggas till:

"c) vapen och därtillhörande material av alla slag, inklusive skjutsvapen och ammunition, militärfordon och utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående. Denna förbud skall inte gälla stridsfordon som har tillverkats eller utrustats med skottsäker material och som endast är avsedda som skydd för EU:s och dess medlemsstaters personal i Iran"

(*) EUT L 63, 28.2.2007, s. 49.

2. Följande artikel skall införes:

Artikel 2

Denna gemensamma ståndpunkt får verka samma dag som den antas.

*Artikel 3a

Medlemsstaterna skall inte ingå nya överenskommelser om gärdet, finansiellt bistånd eller föreläggna lån med lians regering, inbegripet genom sitt deltagande i internationella finansinstitut, utom i humanitära syften och för utvecklingsändamål.

Artikel 3

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i Europeisk unionens officiella tidning.

Utfärdad i Luxemburg den 23 april 2007.

3. Bilagorna I och II skall ersättas med texten i bilagorna I och II till denna gemensamma ståndpunkt.

På sådets vägar

F. W. STEINER

Ordförande

BILAGA I

*Tillräckning över personer som avses i artikel 4.1 a samt över personer och enheter som avses i artikel 5.1 a

A. ENHETER

1. Industrigruppen för ammunition och metallurgi (AMIG) (även kallad Industrigruppen för ammunition). Övriga upplysningar: AMIG kontrollerar industrikomplexet 7th of Tir som tas upp i resolution 1737 (2006) för dess roll i Israels centrifugprogram. AMIG ägs och kontrolleras i sin tur av Föreningsindustriförbundet (FIC) som tas upp i resolution 1737 (2006).
2. Israels atomenergigigant (AED). Övriga upplysningar: Engagerad i Israels nukleära program.
3. Bank Sepah och Bank Sepah International. Övriga upplysningar: Bank Sepah stöder organisationen för luft- och rymdfärdsskolor (AOC) med dess underrättelse enheter, inklusive industrigruppen Shadal Hammar (SHG) och industrigruppen Shadal Bagher (SBG) som båda tas upp i resolution 1737 (2006).
4. Industrigruppen för kryssningsrobotar (även kallad Industrigruppen för spjälkvarsrobotar). Övriga upplysningar: Tillverkning och utveckling av kryssningsrobotar. Ansvaret för spjälkrobotar, inklusive kryssningsrobotar.
5. Föreningsindustriförbundet (FIC). Övriga upplysningar: a) Övergripande enhet under kontroll av ministern för försvar och de signala styrkans logistik. Någon av dess underrättelse har deltagit i centrifugprogrammet med tillverkning av komponenter, och i atomprogrammet. b) Engagerad i Israels nukleära program.
6. Centrumet för kärnbränsleförädlning och kärnbränsleomsättning i Tel-Aviv (NORPC) och centrumet för kärnteknik i Tel-Aviv (NTEC). Övriga upplysningar: Dessa centrum ingår i Israels atomenergigigantens (AED) företag för framställning och uppladdning av kärnbränsle, vilket bedriver anrikningscentrumets verksamhet. AED tas upp i resolution 1737 (2006).
7. Industrigruppen Isp. Övriga upplysningar: a) Täljans Instrumentation Factory Plant, b) enhet underrättelse AED, c) engagerad i Israels program för ballistiska robotar.
8. Inteyard Technique. Övriga upplysningar: a) engagerad i Israels nukleära program (centrifugprogrammet), b) tas upp i Internationella atomenergigigantens (IAEA) rapport.
9. Kala Electric (även kallat Kaley Electric). Övriga upplysningar: a) Leverantör till försöksanläggningen för anrikning av bränsle i Netana, b) engagerad i Israels nukleära program.
10. Keri Nuclear Research Centre. Övriga upplysningar: Del av AEDs forskningsavdelning.
11. Kavolayar Company. Övriga upplysningar: Datorutrustning till AED som har sökt glasfiber, vakuumkammare och laboratorieutrustning för Israels nukleära program.
12. Mechel Energy Company. Övriga upplysningar: a) Leverantör till forskningsreaktorn AOR i Ashdod, b) engagerad i Israels nukleära program.
13. Nowin Energy Company (även kallat Pan Nowin). Övriga upplysningar: Verksamhet inom ramar för AED och har på AEDs vägnar överlätt modell till enheter med anslutning till Israels nukleära program.
14. Pechin Chemical Industries. Övriga upplysningar: Avdelning av IRO som producerar ammunition, springämnen samt fasta drivmedel för raketer och robotar.
15. Pan Aviation Services Company. Övriga upplysningar: Detta företag underhåller olika flygplan, inklusive Mi-171 som används av Israels revolutionärsarméns (IRGC) flyggruppen.
16. Pan Trach Company. Övriga upplysningar: a) engagerad i Israels nukleära program (centrifugprogrammet), b) tas upp i IAEA:s rapport.

17. Qads Aeronautics Industries. Övriga upplysningar: Företaget tillverkar bemannade luftfarkoster (EAT), luftkärnor, glödkärlar, skärmotorer etc. Iranska revolutionärsregimen har betett sig av att använda dessa produkter som ett led i sin drömt om asymmetrisk krigföring.
18. Industrigruppen Saam. Övriga upplysningar: Underordnad AIO och har på AIOs vägnar köpt utrustning för robot-programmer.
19. 7th of Tir. Övriga upplysningar: Underordnad DIO och anses allmänt vara direkt engagerad i Irans militära program. H är engagerad i Irans militära program.
20. Industrigruppen Shadid Bagheri (SBRG). Övriga upplysningar: a) Enhet underordnad AIO, b) engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
21. Industrigruppen Shadid Hammar (SBRG) Övriga upplysningar: a) Enhet underordnad AIO, b) engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
22. Sho'ri Aviation. Övriga upplysningar: Företaget tillverkar ultralätta flygplan som iranska revolutionärsregimen planar att den använder som ett led i sin drömt om asymmetrisk krigföring.
23. Ya Mahdi Industries Group. Övriga upplysningar: Underordnad AIO. Gruppen är engagerad i inköp av robotutrustning på den internationella marknaden.

8. FYSISKA PERSONER

1. Irändotat **Abbas Dourani**. Övriga upplysningar: Hög uppsett utredningsman vid ministeriet för företag och de viktiga verkstämman logistik (MODAJL) med kopplingar till instanser för teknisk fysik, har ett nära samarbete med Mohsen Fakhri-zadeh-Mahdavi.
2. Darwoud **Agha-Jani**. Befattning: Chef för forskningsgruppen för utveckling av bränsle i Natanz. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans militära program.
3. Ali **Alifar Ahmadian**. Titel: Viceminist. Befattning: Chef för iranska revolutionärsregimens (IRGC) gemensamma stab.
4. Behman **Avargapan**. Befattning: Driftchef i Arak Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans militära program.
5. Bahmanfar **Morteza Bahmanfar**. Befattning: Chef för finans och budgetavdelningen, organisationen för läro- och rymdindustrin. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
6. Ahmad **Vahid Dastjerdi**. Befattning: Chef för organisationen för läro- och rymdindustrin. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
7. Ahmad **Davoodbakhsh**. Befattning: Ordinarie och verkställande direktör i Bank Sepah. Övriga upplysningar: Bank Sepah stöder organisationen för läro- och rymdindustrin, inklusive industrigruppen Shadid Hammar (SBRG) och industrigruppen Shadid Bagheri (SBRG) som bildat sin upp i resolution 1737 (2006).
8. Raza-Gholi **Esmaili**. Befattning: Chef för avdelningen för handel och internationella förbindelser, organisationen för läro- och rymdindustrin. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
9. Mohsen **Fakhri-zadeh-Mahdavi**. Övriga upplysningar: Hög uppsett utredningsman i ministeriet för företag och de viktiga verkstämman logistik (MODAJL), före detta chef för forskningscentrumet för fysik (FIRC), SMA har begärt att få Irans licens om FIRC:s verksamhet under den tid han var chef, men Irans har vägrat.
10. Mohammad **Hejazi**. Titel: Brigadgeneral. Befattning: Befälhavare för rymdindustriförskaffning.
11. Mohsen **Hejazi**. Befattning: Chef för industrigruppen Fajr. Övriga upplysningar: Industrigruppen Fajr tar upp i resolution 1737 (2006) på grund av den roll den innehar i programmet för ballistiska robotar.

12. Mehdiula Abdaghi **Kandachi**, Befattning: Chef för industrigruppen Shahid Baghat (SIRG). Övriga upplysningar: SIRG tas upp i resolution 1717 (2006) på grund av den roll gruppen intar i programmet för ballistiska robotar.
13. Ali Hajjia **Lalibadi**, Befattning: Verkställande direktör i energiföretaget Mohab. Övriga upplysningar: Person engagerad i Israels nukleära program.
14. Naser **Mahdi**, Befattning: Chef för industrigruppen Shahid Hossein (SIRG). Övriga upplysningar: SIRG tas upp i resolution 1717 (2006) på grund av den roll gruppen intar i Israels program för ballistiska robotar. Naser Mahdi är också tjänsteman vid ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik (MODAF) där han övervakar arbetet i programmet för Shahab-3-roboten. Shahab-3 är den ballistiska långdistansroboten Israels för närvarande har i bruk.
15. Jafar **Mohammadi**, Befattning: Teknisk rådgivare till Israels atomenergiorganisation (strålkällor för produktionen av ventiler till centrifuger). Övriga upplysningar: Person engagerad i Israels nukleära program.
16. Elwan **Musadem**, Befattning: Byggnadsarbetare i Nazari. Övriga upplysningar: Person engagerad i Israels nukleära program.
17. Mohammad Mohi **Najid Nasari**, Titel: Generalist. Befattning: Redovisare för Militär Arbete-universitetet för försvarsteknik. Övriga upplysningar: Kommissionsledare vid Arbete-universitetet för försvarsteknik är knuten till ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik och har utfört experiment på beryllium. Person engagerad i Israels nukleära program.
18. Mohammad **Qasbi**, Befattning: Vice enhetschef för forskning och utveckling vid Israels atomenergiorganisation. Övriga upplysningar: Person engagerad i Israels nukleära program.
19. Amir **Rahimi**, Befattning: Chef för avsnittet för kärnbränsleforskning och kärnbränsleframställning i Isfahan. Övriga upplysningar: Centret för kärnbränsleforskning och kärnbränsleframställning i Isfahan är en del av Israels atomenergiorganisationens försök för framställning och upphandling av kärnbränsle, vilket bidrar avsevärt till utvecklingen av kärnkraften.
20. Mostafa **Razavi**, Titel: Brigadgeneral. Befattning: Ställföreträdande befälhavare för Israels revolutionärsbrigaderna (IRGC).
21. Mostafa **Safari**, Titel: Kommandör. Befattning: Befälhavare för IRGC:s flotta.
22. Yahya Rehim **Safari**, Titel: Generalmajor. Befattning: Befälhavare, IRGC (Pasdaran). Övriga upplysningar: Person engagerad i Israels nukleära program och program för ballistiska robotar.
23. Seyid Jaber **Sadiki**, Övriga upplysningar: Chef för anläggningsbyggnaden i Nazari.
24. Hossein **Sadimi**, Titel: General. Befattning: Befälhavare för flyggruppen, IRGC (Pasdaran). Övriga upplysningar: Person engagerad i Israels program för ballistiska robotar.
25. Qasem **Salehmani**, Titel: Brigadgeneral. Befattning: Befälhavare för Quds-styrkan.
26. Mohammad Reza **Zabehi**, Titel: Brigadgeneral. Befattning: Befälhavare för IRGC:s markestryk.
27. General **Zakabi**, Befattning: Ställföreträdande inspektör för säkerhetsutrustning, officer i IRGC.*

BILAGA E

*A. Fysiska personer

	Namn	Identifikationsinformation	Skäl
1.	Rena AGHAZADEH	Födelsedatum: 15.11.1949 pass-nummer: 54409483, giltighetstid: 26.4.2006 – 27.4.2010. Utlödat i Teheran, Födelseort: Khey	Chef för Irans atomenergiorganisation (AEOI). AEOI ansvarar tilldelat över Irans kärnteknikprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1717 (2006).
2.	Amir Masoud ALAI		Ingre i ledningen av montering och konstruktion av centrifuger. IAEA:s styrelse och säkerhetsrådet kräver att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inkluderar alla centrifugallastningsarbeten. Den 27 augusti 2006 fick Alai en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll när det gäller ledningen av montering och konstruktion av centrifuger.
3.	Mohammad Foadi ASHBANI		Verksam inom produktion av atomenergiutrustningsarbeten (AEC) och i ledningen av anrikningsanläggningen i Natanz. Det krävs att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Den 27 augusti 2006 fick Ashbani en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll när det gäller AEC-produktionsprocessen och när det gäller ledningen av och konstruktionsplanen för anrikningsanläggningen i Natanz (Kashan).
4.	Haleh BAKHTIAR		Verksam inom produktion av magnesium med en koncentration på 99,9 %. Den 27 augusti 2006 fick Bakhtiari en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid produktionen av magnesium med en koncentration på 99,9 %. Magnesium av denna renhetsgrad används för att producera uranmetall, som kan gå till material för kärnan. Iran har vägrat att ge IAEA tillgång till ett dokument om produktion av halvlever av uranmetall som endast levererar sig för kärnteknikändamål.
5.	Mehriya BEHZAD		Verksam inom tillverkning av beständighets till centrifugerna. Det krävs att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inkluderar alla centrifugallastningsarbeten. Den 27 augusti 2006 fick Behzad en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid tillverkningen av komplexa och känsliga beständigheter till centrifugerna.
6.	Dr Hossein (Khosro) FARJAN	NIPC:s adress: AEOI/NIPC, P.O. Box 11363-8438, Teheran, Iran	Ställföreträdande chef och generaldirektör för Nuclear Fuel Production and Procurement Company (NIPC), som är en del av AEOI. AEOI ansvarar tilldelat över Irans kärnteknikprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1717 (2006). NIPC är engagerat i den anrikningsrelaterade verksamheten som IAEA:s styrelse och säkerhetsrådet kräver att Iran upphör med.

	Namn	Identifieringsinformation	Stad
7.	Seyyed Hamid (Hossein) HUSSEINI (HOSSEINI)		AEOC-gästinnan verksamt inom president för forskningsavdelningen för tungt vatten (TRW) i Arak. I säkerhetsrådets resolution 1737 (2006) krävdes det att Iran upphörde med alla projekt som har samband med tungt vatten.
8.	M. Javad KARIMI SAHEB		Direktör för Novin Energy Company. Karimi Saheb fick dockensam i augusti 2006 en utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid projekteringen, produktionen, installationen och driften av kärnkraftsreaktorn vid anläggningen i Natanz.
9.	Said Ismail KHANLEPOUR		Biträdande chef för AEOC. AEOC övervakar Irans kärnkraftsprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).
10.	Ali Reza KHANGHAI	NEC's adress: AEOC/NEC P.O. Box 11365 8486 Tehran/Iran; Fax (+9821) 8021412	Chef för Tehran Nuclear Research Center som ingår i AEOC. IAEA försöker utbjuda II-förfarande av Iran om de experiment med separation av plutonium som utförs vid ENRC, även om förekomsten av partiklar av högaktivt uran i molnprover från arbetsutrustningen i Karaj, där det finns container som har använts för förvaring av stannad av utrustning som används vid dessa experiment. AEOC övervakar Irans kärnkraftsprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).
11.	Hamid-Reza MOHAJERANI		Verksam inom produktionsledning vid anläggningen för konvertering av uran (UCX) i Isfahan. Den 27 augusti 2006 fick Mohajerani en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll inom produktionsledningen vid UCX och vid planeringen, konstruktionen och installationen av UFG-enheten (UFG är fastmaterial för anrikning).
12.	Hossein NOBARI		Verksam inom ledningen av anrikningsanläggningen i Natanz. IAEA:s utvärdering och IFA:s säkerhetsråd kräver att Iran upphörde med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inbegriper verksamheten vid anrikningsanläggningen i Natanz (Karabaz). Den 27 augusti 2006, fick Nobari en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid den framtida ledningen och det framtida tekniska genomförandet av planen för anläggningen i Natanz (Karabaz).
13.	Dr Javad RAHBEH		Chef för Isfahan Nuclear Technology Centre, som ingår i AEOC. Centret utövar tillstånd över anläggningen för konvertering av uran i Isfahan. IAEA:s utvärdering och IFA:s säkerhetsråd kräver att Iran upphörde med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inbegriper allt arbete med konvertering av uran. AEOC övervakar Irans kärnkraftsprogram och det tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).

	Namn	Identifikationsinformation	Titel
14.	Abbas RAHEDI		Verksam inom anriktingsarbetet i Natans, IAEA:s styrelse och IFC:s säkerhetsråd kallas att han uppträder med all anriktningsrelaterad verksamhet. Den 27 augusti 2006 fick Raschidi en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin ledarskap och betydelse för den framgångsrika driften av anriktningsanläggningen med 164 anriktare i Natans.
15.	Abdollah SOLAT SANA		Verkställande direktör för anläggningen för koncentrerat uran (UCO) i Isfahan. Det är denna anläggning som producerar fuel-material (FIMA) för anriktningsanläggningarna i Natans. Den 27 augusti 2006 fick Solat Sana en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll.

B. Laborer

	Namn	Identifikationsinformation	Titel
1.	Aerospace Industries Organization, AIO	AIO, 28 Shian 3, Larijan, Teheran	AIO övervakar fram produktion av missiler, utbegripet Shahid Homay Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group och Ego Industrial Group, som alla tog upp i IFC:s säkerhetsråd resolution 1717 (2006). Chefen för AIO och två andra högre tjänstemän tas också upp i säkerhetsrådets resolution 1717 (2006).
2.	Armament Industries	Pardis Av., P.O. Box 19103/777, Teheran	En filial till IRO (Defence Industries Organization).
3.	Defence Technology and Science Research Centre (DTSRC) - även känt under namnet Educational Research Institute/Mousavi Amesh Va Tahqiqati (ERIMAVT Co.)	Pardis Av., P.O. Box 19103/777, Teheran	Ansvarig för FoU. En filial till IRO. DTSRC skapas av stor del av förevarer för IRO.
4.	Jaber Ben Hayan	AEO (IRO) P.O. Box 11165-8486, Teheran 84, 20th Av. Entehayeh Karqar Shomali Street, Teheran	Jaber Ben Hayan är ett laboratorium som hör till AEO (Nuclear Energy Organization of Iran) och är engagerat i verksamhet som rör kärnbränslecykeln. Laboratoriet är förlagt till Teherans centrum för kärnkraftsenergi (INRC), men kan användas det inte i enlighet med garantier som följde 2001, trots att konstruktionsverksamhet utfördes där.
5.	Marine Industries	Pardis Av., P.O. Box 19103/777, Teheran	En filial till IRO.

	Namn	Identifikationsinformation	Stad
6.	Nuclear Fuel Production and Procurement Company (NPPC)	AJCE-NPPD, P.O. Box 11165-8448, Tehran/Iran	Nuclear Fuel Production Division (NPPD) inom AEOU ägnar sig åt forskning och utveckling som rör kärnbränslecykeln, inbegripet sprickbetning, betning, separation och koncentrerat av uran samt hantering av kärnsfall. NPPC är efterskick till NPPD, ett organ som är underordnat AEOU och som ansvarar för forskning och utveckling som rör kärnbränslecykeln, inbegripet koncentrerat och avveckling.
7.	Special Industries Group	Padison Av., P.O. Box 19163/777, Tehran	En filial till IRO.
8.	TAMAS Company		TAMAS är engagerat i avvecklingsrelaterad verksamhet som IAEA:s styrelse och IAEA:s säkerhetsråd kräver att Iran uppfyller med TAMAS är det ansvariga organet, under vilket fyra underordnade organ har inrättats, varav ett ägnar sig åt processerna utvärdering av utsläppskonvention och ett annat ansvarar för utvärdering, utvärdering och utvärdering.*

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 september 2007

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, statsråden Olofsson, Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Hägglund, Björklund, Carlsson, Borg, Malmström, Sabuni, Tolgfors, Björling

Föredragande: statsrådet Björling

Regeringen beslutar proposition 2006/07:132 Tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner